

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžo/45/2013
Identifikačné číslo spisu:	7013200332
Dátum vydania rozhodnutia:	29.10.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Poláčková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:7013200332.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v právnej veci navrhovateľa: A. M., Z. X, E., proti odporcovi: Centrum právnej pomoci, Kancelária Košice, Moyzesova 18, Košice, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. 2932/2013, ev.č. 8973/2013 zo 4. marca 2013, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č.k. 7Sp/11/2013-34 z 8. júla 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach č.k. 7Sp/11/2013-34 z 8. júla 2013 p o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „krajský súd“) uznesením č.k. 7Sp/11/2013-34 z 8. júla 2013 uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok v sume 35 Eur z dôvodu, že ako neúspešný navrhovateľ je poplatníkom súdneho poplatku v konaní o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy (§ 2 ods. 4, § 5 ods. 1 písm. h/ a § 8 ods. 4 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a položky č. 10 písm. e/ Sadzobníka súdnych poplatkov).

Proti tomuto uzneseniu podal navrhovateľ odvolanie v lehote ustanovenej zákonom a žiadal, aby ho najvyšší súd zrušil, pričom neuviedol žiadne konkrétne dôvody, pre ktoré by nemal uvedený poplatok zaplatiť.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“), ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), preskúmal napadnuté uznesenie a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Je nesporné, že v konaní pred Krajským súdom v Košiciach sp.zn. 7Sp/11/2013, ktoré skončilo rozsudkom č.k. 7Sp/11/2013-17 z 15. mája 2013 bol navrhovateľ neúspešný. Nesporným je aj ten fakt,

že išlo o konanie podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), a preto je poplatková povinnosť navrhovateľa v zmysle § 2 ods. 4 druhej vety zák. č. 71/1992 Zb. daná.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu navrhovateľa nevyhovел a s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu uznesenie Krajského súdu v Košiciach ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil.

Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd vychádzal z ustanovení § 224 ods. 1 a § 250k OSP tak, že navrhovateľovi nepriznal ich náhradu, pretože nebol v odvolacom konaní úspešný a odporcovi právo na náhradu trov zo zákona neprináleží.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.